

forlanges, at Eleverne skulle tilegne sig. Det er vist ikke den rigtige Vej, naar man er paa det rene med, hvad der billigtvis og efter Rimelighed bør kræves til den almindelige Jordannelse, at man saa naar af derpaa af Hensyn til, at der vil komme Overbebyrdelse. Den rigtige Vej vil efter min Mening være den, at man siger: Er der Overbebyrdelse til Stede, maa der anvendes mere Tid, men slaa af paa Fordringerne bør man ikke.

Naar der nu bliver Spørgsmaal om en Reform af den nuværende lærde Skole, mener jeg, at hvad der bør stræbes hen imod, er at komme tilbage til en Enheds-skole. Det kan godt være, at det ikke lader sig gøre at komme tilbage til den gamle Skole, som vi have forladt i 1871, men under alle Omstændigheder mener jeg, at der bør stræbes hen til en Enheds-skole, i fornødent Fald derved, at man lægger en Del af det Stof, som tidligere er blevet tilgænet i Skolen, hen til det første Universitetsaar. Jeg tænker mig f. Eks., at man fører den matematiske Undervisning ved Hjælp af et Par ugentlige Timer op igennem de 2 sidste Klasser af den sproglig-historiske Retning og derefter indfører et matematisk Kursus i det første Studenteraar i Forbindelse med den filosofiske Eksamen. Det kan vist gøres uden al Skade, og uden at der kan være Tale om, at der finder nogen Overbebyrdelse Sted i dette første Aar. Af denne Antydning vil det skønnes, at naar jeg ønsker, at vi skulle komme tilbage til en Enheds-skole, ønsker jeg at komme tilbage til den i Skikkelse af en sproglig-historisk Undervisning, men paa den anden Side erkender jeg fuldt ud, at man ved Siden af denne Undervisning ikke kan give Slip paa at faa en skyldig Undervisning i Matematik og Naturlære gennemført for de unge Mennesker, der skulle være Studenter.

Hvad nu det foreliggende Forslag angaar, skal jeg ikke komme dybt ind paa Enkeltighederne. Det gaar jo ikke ud paa at løse Spørgsmaalet endelig, men kun paa at raade Bod paa nogle af de værste Ulemper, der hefte ved den nuværende Skole. Det forekommer mig imidlertid, at man ikke kan nægte, at det tenderer hen i Retning af en Løsning af Spørgsmaalet ved en Enheds-skole i væsentlig matematik-naturvidenskabelig Retning. Jeg anser dette for uheldigt. Jeg hører til dem, der ønsker, at Græksen skal bibeholdes i Skolen for alle uden Undtagelse, og jeg kan ikke paa nogen Maade gaa med til, hvad der nu foreslaas, en Indskrænkning af den græske Undervisning for den sproglig-

historiske Retning. Naar galt skal være, foretrækker jeg i alt Fald den nuværende Tvedeling, thi som Forholdet nu er, har man dog den Udvej, at man kan lade sine Søner gaa den sproglig-historiske Vej og saa bøde paa den utilbørlig mangelfulde matematiske Uddannelse ved at lade dem studere nogen Matematik i det første Studenteraar, men jeg anser det for uansteligt, at det maa blive gennemført obligatorisk, at Studenter af den sproglig-historiske Retning i det første Studenteraar skulle studere noget mere Matematik og Naturlære, end der nu bliver Lejlighed til for dem i Skolen.

Hvad Oldnordisk angaar, staar der i Motiverne, at Undervisningen i Dansk og Oldnordisk berøres ikke af dette Lovforslag. Den foregaaende ærede Taler bemærkede, at Dansk og Oldnordisk udvides med 1 Time, men jeg lagde Mærke til, at den ærede Minister rystede paa Hovedet. Jeg skal derfor sige, at ogsaa jeg er kommen til det Resultat, at det er Meningen at udvide Dansk og Oldnordisk med 1 Time. Dette Resultat er jeg kommen til ved at sammenligne den Normalstoleplan, der er anført i Cirkulæret af 1882, med den Normalplan for Fag- og Tidsfordelinger, der findes vedføjet Lovforslaget. Efter Planen af 1882 er Forholdet nemlig det, at Dansk og Oldnordisk tilsammen skulle have 17 Timer, men efter den foreslaaede Plan skulle de tilsammen have 18 Timer. Jeg veed ikke, om der her er nogen Misforstaaelse til Stede fra min Side, men jeg er som sagt kommen til det Resultat, at man har forøget dette Fag med 1 Time, og det har da været min Tro, at man har villet henlægge denne Time til Oldnordisk. Jeg tror nu, hvad Oldnordisk angaar, at det paa ingen Maade yder Eleverne den Nyttelighed, som man har ventet deraf, men at det skaffer dem et betydeligt Arbejde ved Grammatik-læsning. Nu ser jeg nok, at det er Meningen at indskrænke Grammatiklæsningen og lægge noget mere Vægt paa den sproglig-historiske Side. Men dertil vil jeg sige, at efter de Erfaringer, jeg har gjort med Hensyn til Oldnordisk, som det læses i Skolen, kan der virkelig ikke læses mindre oldnordisk Grammatik, end der nu gøres, naar der skal have noget Udbytte af Oldnordisk, og derfor frygter jeg, at den nye Ordning i Realiteten vil føre til, at Oldnordisk vil komme til at lægge endnu mere Vægt paa Elevernes Tid end tidligere. Jeg er derfor enig med den ærede foregaaende Taler i, at der vil ikke være tabt noget, men derimod vindes noget i Tid, hvis man vil afstaa Oldnordisk i Skolen. Jeg skulde foretrække, at man saa anvendte de Timer, man derved vandt, til at føre